

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må endnu en gang sige, at ministeren simpelt hen ikke svarer på spørgsmålet, men lad mig så prøve på en anden konkret måde:

I det øjeblik en af disse 100.000 boliger, som er blevet solgt, bliver fraflyttet, vil den blive solgt til en ny ejer, det vil sige, at den vil blive solgt til en familie, som har formue. Hvis den ikke var blevet tvangssolgt, men stadig var en almen lejebolig, ville den blive tildelt den familie, der stod forrest på ventelisten, også selv om familien ikke havde råd til at betale et stort beløb for at komme ind i lejligheden. Jeg går ud fra, at ministeren er enig i, at sådan hænger det faktisk sammen.

Det vil sige, at det, regeringen gør, er, at de giver nogle mennesker ret til selv at vælge, hvor de vil bo. Men den ret bliver altså taget på andre menneskers bekostning, og de kommer så allerbages i boligkøen. Det er da muligt, de kan få et kælderværelse et eller andet sted, hvor de kan bo under kummerlige vilkår, og der vil selvfølgelig ske en omfordeling af boligmassen.

Ministerne kan da ikke bestride, at forslaget går ud på at sikre, at de, der har en formue, får en fortrinsstilling på boligmarkedet på bekostning af dem, der ikke har en formue. Det er bare det, jeg vil have ministeren til at bekræfte, for så enkelt er det jo.

Lissa Mathiasen (S):

Det var heller ikke ligefrem noget svar, jeg fik på mit spørgsmål, så lad mig prøve på en anden måde: Hvis vi tager den mængde boliger, der bliver solgt i en given kommune, vil regeringen så stille krav om, at der skal ske en tilsvarende mængde nybyggeri, for at man kan acceptere salget af lejeboliger?

Villy Søvnald (SF):

Det er også i håbet om, at ministeren kommer tættere på et svar.

Jeg synes, der er et eller andet imponerende ved at benægte simpel matematik i det omfang, ministeren er i færd med i øjeblikket. Men det hænger vel dybest set sammen med, at når man husker åbningsdebatten, blev der sagt noget om, at der ikke længere eksisterer skel af væsentlig art i samfundet, og hvis det er regeringens udgangspunkt, kan jeg godt forstå ministeren. Så er der jo heller ikke behov for nogen til at klare de boligsociale opgaver for de dårligst stillede.

Hvis det er dét, der er udgangspunktet, har vi jo en empirisk erfaring om, hvad det betyder. Vi havde et boligselskab i København – det er for-

mentlig finansministeren bekendt, det hed oven i købet Thor – der solgte 20.000 kommunalt ejede boliger med det resultat, at boligerne for de dårligst stillede forsvandt. Det betyder, at i dag er Københavns Kommune ikke i stand til at leve op til sine boligsociale forpligtelser over for de dårligst stillede, og det er det megaeksperiment, regeringen nu vil gennemføre på landsplan.

Man behøver altså ikke at være særlig klog – hvis man ikke lige vil benægte fakta – for at kunne sige, at når der er færre lejeboliger til rådighed, er der nogle af de dårligst stillede, der bliver voldsomt klemte.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg er ikke sikker på, at taletiden gør det muligt at skabe forståelse af, hvad det vil sige at give lejerne nogle rettigheder.

Den første misforståelse er, at man taler om udsalg af lejligheder. Der er altså ikke tale om, at et boligselskab sætter tomme lejligheder til salg. Der er tale om lejere, der har fået anvist lejligheden efter at have stået på en venteliste, eller hvad de nu har, og som siger: Her er vi glade for at bo, og her vil vores familie bo i al fremtid. Den mulighed får de nu, og det er da meget enkelt.

Der bliver ikke færre boliger, og der bliver ikke nogen større boligefterspørgsel. De, der har boligen, siger: Her vil vi gerne blive boende.

Så spørges der: Hvordan vil man løse problemet for dem, der i øvrigt efterlyser boliger? Jo, som man i øvrigt løser opgaven, altså ved at bygge flere boliger. Hvis der er ventelister til lejeboliger, bygger man flere lejeboliger. I øvrigt er det stadig sådan, at det er en kommunal afgørelse at beslutte, hvor mange almennyttige boliger man vil have i sin kommune. Det er jo en del af kommunens boligpolitik, og det er her, vi vil gøre det lettere.

Kl. 13.45

Regeringens politik er – som det tidligere er nævnt mange gange – at bygge flere almennyttige boliger for at imødekomme efterspørgslen fra dem, der i dag ingen bolig har. Det er da rimelig enkelt.

Den boligpolitiske opgave er vel at sikre, at der bliver flere boliger, og så i øvrigt, at det, når man har boliger nok, er de enkelte familier, der selv vælger den boligform, som de måtte ønske. Det er rimelig enkelt.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er bange for, at det ikke er manglende tale-tid, der er årsagen til ministerens manglende be-